

Αλκμάν Παρθένειον

1 P. Louvr. E 3320

] Πωλυδεύκης·
οὐκ ἐγὼ]ν Λύκαισον ἐν καμοῦσιν ἀλέγω
Ἐνα]ρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
]ν τε τὸν βιατὰν 5
τε τὸν κορυστὰν
Εὐτείχη] τε φάνακτά τ' Ἀρήιον
]ά τ' ἔξοχον ἡμισίων·
]ν τὸν ἀγρόταν
] μέγαν Εὐρυτόν τε 10
] πώρω κλόνον
] τε τῶς ἀρίστως
] παρήσομες
]ὰρ Αἴσα παντῶν
] γεραιτάτοι 15
ἀπ]έδιλος ἀλκά.
μή τις ἀνθ]ρ ...
ἔστι τις σιῶν τίσις·
ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων
ἀμέραν [δι]απλέκει
.....
ἄκλαυτος· ἐγὼν δ' ἀείδω 40
Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὀρῶ
f ὡτ' ἄλιον, ὄνπερ ἄμιν
Ἀγιδῶ μαρτύρεται
φαίνην· ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινῆν
οὔτε μωμήσθαι νιν ἀ κλεννὰ χοραγὸς
οὐδ' ἀμῶς ἐῆι· δοκεῖ γὰρ ἤμεν αὐτα 45
ἐκπρεπῆς τῶς ὥσπερ αἴτις
ἐν βροτοῖς στάσειεν ἵππον
παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
τῶν ὑποπετριδίων ὀνειρῶν·

ἦ οὐχ ὀρῆις; ὁ μὲν κέλης 50
Ἐνετικός· ἀ δὲ χαίτα
τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιάς
Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
χρυσὸς [ῶ]ς ἀκήρατος·
τό τ' ἀργύριον πρόσωπον, 55
διαφάδαν τί τοι λέγω;
Ἀγησιχόρα μὲν αὐτα·
ἀ δὲ Δευτέρα πεδ' Ἀγιδῶ τὸ Φεῖδος
ἵππος Ἰβηνῶ Κολαξαῖος δραμήτα

ταὶ Πεληάδες γὰρ ἄμιν 60
ὀρθρίαι φᾶρος φεροίσαις
νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
ἄστρον ἀυηρομέναι μάχονται·

οὔτε γάρ τι πορφύρας τόσσοι κόροι ὥστ' ἀμύναι,	65	
οὔτε ποικίλος δράκων παγχρύσιος, οὐδὲ μίτρα Λυδία, νεανίδων ἱανογ[λ]εφάρων ἄγαλμα, οὐδὲ ταῖ Ναννῶς κόμαι,	70	
ἀλλ' οὐ[δ'] Ἀρέτα σιειδῆς οὐδὲ Σύλακίς τε καὶ Κλησισηήρα, οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρ[ό]τας ἐνθοῖσα φασεῖς· Ἄσταφίς [τ]έ μοι γένοιτο καὶ ποτιγλέποι Φίλυλλα	75	
Δαμαρ[έ]τα τ' ἐρατά τε Φιανθεμίς· ἀλλ' Ἀγησιχόρα με τείρει.		
<hr/>		
οὐ γὰρ ἄ κ[α]λλίσφυρος Ἀγησιχ[ό]ρ[α] πάρ' αὐτεῖ, Ἄγιδοῖ . . . αρμένει	80	
θωστήρ[ι]ά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ. ἀλλὰ τᾶν [. . .] σιοῖ δέξασθε· [σι]ῶν γὰρ ἄνα καὶ τέλος· [χο]ροστάτις, φείποιμί κ', [έ]γῶν μὲν αὐτὰ	85	
παρσένος μάταν ἀπὸ θράνω λέλακα γλαύξ· ἐγώ[ν] δὲ τᾶι μὲν Ἄωτι μάλιστα φανδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο· ἐξ Ἀγησιχόρ[ας] δὲ νεάνιδες	90	
ἰρ]ήνας ἐρατ[ᾶ]ς ἐπέβαν.		
<hr/>		
τῶ]ι τε γὰρ σηραφόρωι . .]τῶς εδ.		
τ[ῶ]ι κυβερνάται δὲ χρῆ κ[ῆ]ν νᾶι μάλιστ' ἀκούην·	95	
ἃ δὲ τᾶν Σηρην[ί]δων ἀοιδότερα μ[ὲν] οὐχί, σισαὶ γάρ, ἀντ[ί] δ' ἔνδεκα παίδων δεκ[ᾶς] ἄδ' ἀείδ]ει· φθέγγεται δ' [ᾶρ'] ὥ[τ'] ἐπ[ὶ] Ξάνθῳ ῥοαῖσι	100	
κύκνος· ἃ δ' ἐπιμέρωι ξανθᾶι κομίσκει		
[]	
[]	
[]	
[]	105

ΕΠΙΝΙΚΟΙ

Πίνδαρος *Ολυμπιονίκος* 14

ΑΣΩΠΙΧΩ, ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ, ΣΤΑΔΙΕΙ (παιδι Κλεοδάμου)

Καφισίων ὑδάτων
λαχοῖσαι, αἶτε ναίετε καλλίπωλον ἔδραν,
ὦ λιπαρᾶς αἰοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὐχομαι. σὺν γὰρ ὕμνιν τὰ τερπνὰ καὶ 5
τὰ γλυκῆ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἰ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοισιν χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ 10
Πύθειον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίου τιμάν.
ὦ πότνι Ἀγλαΐα
φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοοῖτε νῦν, Θαλία τε 15
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχα
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον τρόπῳ
ἐν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὔνεκ' Ὀλυμπιονίκος ἂ Μινυεῖα
σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον 20
Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεοδάμον ὄφρ' ἰδοῖς', υἱὸν εἵπησ' ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας
ἔστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.